

Br. 28/2019. – Prez.

**PASTORALNO PISMO BISKUPA JOSIPA MRZLJAKA, APOSTOLSKOG UPRAVITELJA
VARAŽDINSKE BISKUPIJE, U PRIGODI ZAVRŠETKA NJEGOVE AKTIVNE BISKUPSKE SLUŽBE I
IMENOVANJA NOVOGA VARAŽDINSKOG BISKUPA, MONS. BOŽE RADOŠA**

*Draga braćo svećenici, dragi redovnici i redovnice, sjemeništarc i bogoslovi,
draga braćo i sestre, dragi Božji narode!*

1. kolovoza ove godine obradovala nas je vijest da je Njegova Svetost papa Franjo mons. Božu Radoša, svećenika Đakovačko-osječke nadbiskupije na službi rektora Papinskoga hrvatskoga zavoda sv. Jeronima u Rimu, imenovao novim biskupom naše mjesne Crkve varaždinske. I dok njegovo imenovanje, biskupsko ređenje i preuzimanje službe predstavlja početak jednoga novog razdoblja naše Varaždinske biskupije, za mene osobno predstavlja i završetak moje aktivne službe kao pastira ove Crkve. Stoga mi dopustite da Vam svima na završetku uputim ovih svojih nekoliko riječi i promišljanja.

Svaki čovjek na kraju određenog dijela svoga životnog puta, ili kakvog pak životnog poduhvata, promatra cilj do kojeg je stigao, ali i sve ono što je bilo potrebno učiniti da bi se ondje stiglo. Naviru sjećanja o raznoraznim proživljenim trenucima i događajima, radosnim, ali i teškim, prisjeća se životnih suputnika, pomoćnika i podupiratelja, zahvaljujemo na primljenom i učinjenom dobru, ali i molimo oprostjenje za ono krivo i ono što nije bilo dobro, barem ne dovoljno – za ono što je moglo biti još bolje. Tješi nas spoznaja da, iako smo se trudili prepoznati ono što je bilo potrebno, ipak ostaje ona istina da često »naše misli nisu Njegove misli, kao i da Njegovi puti nisu naši puti« (usp. *Iz* 55, 9). Provjereni je to lijek i protiv naše preuzetnosti kojom često mislimo da možemo sve sami, kada nastupamo kao da baš sve o nama ovisi. Na kraju ponizno zaključujemo: »Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!« (usp. *Lk* 17, 10). Svjesni smo u tim trenucima naše malenosti, ali i svjesni da Bog daje snagu onima koji ga nastoje u potpunosti slijediti, bez obzira na njihove nedosljednosti. Poput dječaka, iz poznatog nam evanđeoskog događaja umnažanja kruha (usp. *Iv* 6, 1-21), pozvani smo uvijek Gospodinu Isusu velikodušno dati svoje »malo«, kako bi On to »malo«, koliko god bilo nedostatno, kroz naše zalaganje i raspoloživost umnožio da svima pretekne, i nama i drugima.

Toga sam bio i ostao svjestan svih ovih godina moje, kroz 50 godina prezbiterijske, a od toga i 20 godina biskupske službe. Nikad nisam smatrao da imam mnogo za darovati onima kojima sam bio poslan, ali prepoznavao sam uvijek Njega koji se sa mnom služi i koji me i zato pozvao, stoga sam riječima psalma mogao samo ponavljati i moliti »Koji je bog tako velik kao Bog naš!«, kao i diviti se kako On mudro upravlja mojom malenošću da bi činio velika djela, jer doista: »Ti si Bog koji čudesa stvaraš« (*Ps* 77, 14-15). Prepuštao sam mu da vodi sve moje puteve, a jedino što sam sâm želio jest s Njime »činiti dobro«. Upravo sam zato to smatrao i prikladnim geslom moje biskupske službe. Učinili smo zajedno mnogo dobra, a uvijek se moglo i može još i više! Na učinjenom svima zahvaljujem, u budućem svima i dalje našu Varaždinsku biskupiju preporučam!

Na kraju sam već i sâm osjećao da je došlo vrijeme, a navršio sam ove godine i zato propisanu kanonsku dob, da prepustim svoje mjesto onome koga će Crkva vođena Duhom Svetim poslati. Stoga sam u siječnju ove godine uputio Svetom Ocu pismo vlastitog odreknuća od službe i molio ga da odreknuće i prihvati. U pismu sam ga kratko podsjetio na svoju biskupsku službu: »Pomoćnim biskupom Zagrebačke nadbiskupije imenovan sam od Vašeg svetog predčasnika u Petrovoj službi Ivana Pavla II. 20. prosinca 1998., a zaređen sam za biskupa u zagrebačkoj katedrali 6. veljače 1999. Služba pastira Varaždinske biskupije povjerena mi je od Svetog Oca, sada u miru, Benedikta XVI. 20. ožujka 2007. godine, a 31. ožujka iste godine započeo sam svečano u varaždinskoj katedrali svoju pastoralnu službu. Želio bih zahvaliti Gospodinu i Crkvi koji su me pratili svih ovih 50 godina moga svećeništva, kao i za sve duhovne darove koje sam primio. Nadam se da sam mogao, unatoč svim mojim nesavršenostima, barem nešto uzvratiti za sve ono mnoštvo dobara koje sam primio, a u duhu moga biskupskog gesla „*Bonum facere*“.« Papa Franjo je to i učinio, zamolivši me da i dalje nastavim upravljati ovom mjesnom Crkvom sve dok ne imenuje novoga varaždinskog biskupa. Rado sam to učinio, nastojeći biti u svim onim prigodama u kojima smo se svi, vi i ja običavali već redovito susretati, zajedno slaviti Gospodina i bratski se družiti. Ipak, i sâm sam bio svjestan da dani i godine postaju sve teži, korak sve sporiji, a ni tijelo se više ne odupire raznim poteškoćama kao prije kada je bilo mlađe. Osjećam stoga sve više, i s njima se suživljam, riječi pape u miru Benedikta XVI., koji je na kraju svoje petrovske službe rekao: »Posvema sam svjestan da se ova dužnost po svojoj duhovnoj biti treba vršiti ne samo djelovanjem i govorenjem nego ništa manje trpljenjem i moljenjem«. To i ja sada želim, što je više moguće, činiti.

Hvala Vam svima na Vašoj brizi i pomoći, dobroti i molitvi, razumijevanju i suradnji u vršenju moje biskupske službe. I dalje ostajemo povezani, i duhovno i fizički bliski, i dalje ćemo se susretati u Vašim župnim i redovničkim zajednicama, u slavljinama sakramenata i susretima, proštenjima i hodočašćima, vjerskim, kulturnim i društvenim događajima. Bit će mi to uvijek radost, dokle ću god moći, tako nastaviti biti prisutan među Božjim narodom kao njegov pastir u miru.

Na kraju od srca vam preporučam novoimenovanoga biskupa Božu. Molite za njega i povjerenu mu službu. Osobito ga stavljam u sveopće molitve nedjeljnih i blagdanskih euharistijskih slavlja u našim župama, pozivajući sve zajednice vjernika da neumorno i gorljivo mole za svog pastira. Kada smo u našoj katedrali 19. kolovoza ove godine zajedno slavili misu za pokojnog biskupa Marka i sam nas je novi pastir, mons. Bože zamolio: »Pomolite se za mene jer to će biti najočitiji znak ljubavi i vjerujem da će mi po vašim molitvama Bog dati milost da izvršim svoje poslanje«. Nemojmo, osobito u ovome vremenu pripreme za njegovo ređenje i preuzimanje službe, propustiti taj čin kršćanske ljubavi i blizine, poslušnosti i odanosti svojem od Boga i Crkve danom pastiru.

Našu mjesnu Crkvu Varaždinsku, njezinog novog pastira Božu, i sav Božji narod preporučam našoj nebeskoj majci Blaženoj Djevici Mariji, našim svetim zaštitnicima, svetom Marku Križevčaninu i blaženom Alojziju Stepincu, da nas i dalje prate svojim zagovorom i pomoću, a mi po Božjoj milosti u svemu što činimo nasljedovali njihov svijetli primjer života i vjernosti, poslušnosti i odanosti Kristu i Njegovoj Crkvi!

Spomen svetog pape Ivana XXIII., 11. listopada 2019. godine

✠ Josip Mrzljak
biskup
apostolski upravitelj Varaždinske biskupije